

ДО ПРОИЗВОДИТЕЛЯ НА ЧЕТКИ С. С: ЗА ДУШЕВНАТА ПРАЗНОТА

Напуснал си своя роден град още като младеж. Живял си в чужбина четиридесет години. Работил си във фабрика за четки и след време си станал неин собственик. Силно си искал да забогатееш и си забогатял. Оженил си се; жена ти е починала. Господи, колко много са дните в тези четиридесет години и всички тях ти си преживял с мисълта за онзи прекрасен момент, когато ще се върнеш в своя роден град, между старите си приятели, и ще започнеш да вършиш наляво и надясно добри дела за почуда на целия град. В далечната чужбина душата ти е била празна. Намирал си утеха само в спомените за родината, за приятелите и познайниците. Накрая си продал всичко. Дошъл желаният час и ти си се върнал в свидния си роден град. Но, уви, какво разочарование. През тези четиридесет години всички твои приятели от младостта, сродници и познати били починали. Навсякъде непознати лица, нови хора. Търсиш старите къщи - няма ги. Питаш за старите фирми - изчезнали са. Хлопаш по вратите на някогашните си приятели - отварят ти непознати хора и с учудване отговарят, че не ги познават. Отново си в чужбина. Отново празнота, още по-тягостна от предишната. Твоят керван е отминал и е дошъл друг. Децата се тълпят около теб като около чужденец. Хората извъртат глава и казват: не го познаваме. Стегнала ти се е душата; излязъл си извън града, седнал си на хълма и си заплакал: „Къде е моят град? Коя е моята земя, моята родина? Накъде сега?" Натам, накъдето са отишли всички онези, които напразно търсиш. Ти принадлежиш на небесния град, на горния Иерусалим, на обетованата земя, на небесната родина. Натам е отпътувал твоят керван, а ти се присъедини към новия и се радвай. Защото и този нов керван пътува по същия път, към същата цел. Четиридесет години твоята душа е била изпълнена с призрачни сенки; затова сега се чувства празна и пуста. Изпълни я сега - щом не си направил това по-рано - с нещо непреходно, безсмъртно, Изпълни я с Бога, Твоя Създател. Вярвай в Бога и вярвай на Христос. Върши добрите дела, които си мислил да вършиш; върши ги наляво и надясно и не търси хорското възхищение, а Божиата милост. И новите хора в родния ти град ще те обикнат, както биха те обичали и онези, които са си отишли. Защото и тези нови хора чувстват, тъгуват, копнеят. И те търсят истински, човек. Бъди тяхното откритие - нека се радват.

Мир на теб и утеха от Вечния Бог!